

ning af Forholdet, tværtimod hvad der fra Ministeriets Side er forudsat. Saaledes som Skoleraadet nu er stillet i Udfastet, maa jeg paa det Stærkeste og Varmeste anbefale Thinget at fastholde det, idet efter min Mening en saadan Forandring, som Udvalget i denne Henseende har bragt i Forslag, aldeles vilde forstyrre den Udviklingsgang, som ogsaa jeg sætter overordentlig stor Priis paa, ja jeg troer endog, at den i den Grad vilde forstyrre og lægge Hindring i veien for Dynaaelsen netop af det Formaal, med Hensyn til hvilket jeg troer at befinde mig i Samstemning med Udvalget, at jeg aldrig vilde kunne gaae ind paa en saadan Forandring i Udfastet. Naar dette Punkt kommer under Forhandling, vil det jo nærmere vise sig, at den af Udvalget foreslaaede Forandring med Hensyn til Skoleraadets Stilling og hele Indgriben vilde staae i en meget nær Forbindelse med den af Udvalget foreslaaede Forandring i den her foreliggende Paragraph. Forøvrigt kunde der jo ikke være Noget i veien for, at der f. Ex. blev føiet til, at Ministeriet skulde indhente Skoleraadets Samtykke eller Betænkning, førend der toges nogen Beslutning i den her omhandlede Henseende. Der ligger ikke nogen stor Bægt eller Magt derpaa; thi, som jeg tidligere har bemærket, vil ligesuldt de vedkommende locale Autoriteter blive hørte om, hvorvidt der er nogen paatrængende Nødvendighed til at gjøre Forandringer, og hvorvidt det kan taales i pecuniær Henseende, og Ministeriet har jo naturligviis ingensomhelst Interesse i at indrømme Andet, end hvad der efter samtlige Omstændigheder kan med Hensyn til de pecuniære Offre taales af de locale Autoriteter. Jeg troer nu ikke, at det er ønskeligt at gjøre en Forandring i den Henseende; jeg antager tværtimod, at det netop i den første Tid efter Lovens Udgivelse vil have sin gode Betydning, at det er til Ministeriet — som altfaa derved faaer et mere samlet Overblik over, hvorledes Loven i dens Heelhed kommer til at virke omkring i Landet — det Slags Spørgsmaal fremkomme, men der kan, som sagt, fra Ministeriets Side, for Ministeriets egen Skyld ikke lægges nogen særlig Bægt derpaa. Hvad enten man vælger den Form, som her er foreslaaet, at det, som det hedder, over-

lades til Afgjørelse af Skoleraadet, eller man siger, at der skal arbeides derhen paa — hvilket den ærede Ordfører meente vilde gjøre det mere ubestemt —, saa bliver Resultatet det samme; man kan udtrykke det, hvorledes man vil, man kan i den Henseende overlade det til den ene eller til den anden Autoritet, saa bliver det Væsentlige dog, hvorvidt Forholdene af den Bestaenhed, at der uden altfor stort Tryk kan naaes hen til de i saa Henseende ønskelige Formaal, og at Formaalene, nemlig et større Rum for Børnene og en passende Udvidelse af Skolelocalerne, i og for sig ere ønskelige, derom er der jo ingen Tvivl.

Ordføreren: Jeg skal begynde med at gjøre opmærksom paa, at der i Anhang B. Spalte 311—12 meget iøinesaldende er indført en Rettelse med Hensyn til den Deel af Udvalgets Betænkning, som den ærede Minister nylig omtalte, og hvortil han savnede noget Tilsvarende i selve Lovforslaget. Det er ved en Feiltagelse, at denne Sætning er kommen til at staae i Betænkningen, og jeg har strax sørget for, at den fornødne Rettelse er bleven indført i et følgende Nummer. Den ærede Minister har meent, at et Spillerum med Hensyn til Børneantallet kunde være at foretrække, hvorimod Udvalget er gaaet ud fra, at det vilde være ønskeligt saavidt muligt at komme til en fast Bestemmelse; hvor det paa nogen Maade lod sig gjøre at undgaae det, har Udvalget ikke syntes, det var ønskeligt at henstille Noget i det Uvisse, saaledes, at det i hvert enkelt Tilfælde skulde afgjøres af Ministeriet. Jeg skal eengang for alle bemærke, at det er min Mening — og jeg troer ogsaa Udvalgets —, at, forsaavidt Noget kunde garantere os, at den nuværende ærede Cultusminister vilde vedblive at være det, eller at hans Eftermand vilde blive en Mand, der betragtede disse Forhold ganske som han, saa vilde vistnok flere af disse Indstillinger ikke være blevne gjorte; men Udvalget har maattet tage Hensyn til, at Ministrene skifte, medens det, der bestemmes ved nærværende Lov, vil blive bestaaende for en vel ikke saa ganske kort Tid, og vi have derfor ikke spurgt, i hvilken Retning man kunde vente, at den nuværende Cultus-